

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corpus Doctrinae Christianae

Melanchthon, Philipp

Lipsiae, 1572

VD16 M 2890

Peccata Contra Secundum Praeceptum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36094

quantum vinculum sit iusiurandum: Inuocas Deum, vt in te ipsam feriat eius ira, si sefelleris. Quid potest sibi homo tristius imponere, aut quomodo se ad maiorem poenam obligare potest? Ideo respondet euectus. Quia hæc obligatio est sancita & confirmata iure diuino hoc loco: Non habebit Deus infontem, quicumq; vane iusiurauerit nomen eius. Ideo etiam in hac vita horribiles poenæ committuntur periuuros.

QVOMODO POSSIT FIERI
HOC PRÆCEPTVM.

Vt autem supra diximus, non fieri opera primi præcepti agnitione filij Dei & fide, ita & de hoc præcepto sentiendum est. Hinc constat, non posse fieri inuocationem, nisi agnito mediatore Christo, sic & de gratiarum actione sentiendum est. Item in ministerio te necesse est tradi Euangelium de filio Dei, &c. Deniq; vt supra dixi, oportet primum apprehendi reconciliationem per filium Dei donatam, postea vero placere incoactam obedientiam. Idem de cæteris præceptis sentiendum est. Et opera cæterorum præceptorum ut placent Deo, & sunt cultus Dei, cum præcedunt opera primi præcepti, timor & fides. Sic reliqua sunt sacrificia laudis, & Deo placere, præcipue vero opera secundi præcepti. Sicut scriptum est præceptum de hoc genere, Tibi sacrificabo hostiam laudis, & nomen Domini inuocabo.

PECCATA CONTRA SE-
CVNDVM PRÆCEPTVM.

ANTIETHESIS eadem est, quæ est superioris præcepti, quæ vitia cordis, quæ supra recensuimus, proferuntur. Pugnant ergo cum hoc mandato sermones Epicurei, externi cultus impij, impie inuocationes Dæmonum, idolorum & mortuorum, falsa doctrina, perniciosa, execrationes iniustæ, sermones arrogantiam aut impatientiam declarantes, vt dixerat Aïax, se etiam sine Deo vincere posse. Item vitatissimum malum, prætexere nomen Dei, religionis, Euangelij, in iustis cupiditatibus, ambitioni, avariciæ, libidinibus, odijs. Papa titulo ministerij quæsiuit potestatem, mouit iniusta bella, instituit avaritia infinitæ pecuniæ, idola, & alia. Iam hæc ætas etiam titulo Euangelij sæpe priuatas cupiditates tegit. Pertinet huc & scandala omnia, quæ vel lauciant infirmas mentes, & fidem languesciunt, vel alioquin voluntates aliquorum ab Euangelio. COMMINATIONES tristissimæ vtriq; præcepto additæ sunt, quæ cum de corporali poenis loquuntur, etiam æternam iram significant, quia lex non committit remissionem peccatorum, sed in Euangelio clare declaratur.

ira aduersus eos, qui non agunt pœnitentiam: Discedite à me
 & mitti in ignem æternum, &c. Quod enim hic dicitur de pœnis in
 tertiam & quartam generationem sc̄uentibus, intelligitur de corpo-
 ribus. Et vt his prioribus præceptis additæ sunt pœnæ, ita sciamus
 sequentibus addi, vt Deut. 27. adduntur maledictiones omnibus
 præceptis. Nec dubitandum est, calamitates mundi, pœnas esse deli-
 corum omnium generis, iuxta dictum Psalmi: Propter iniquitatem
 accipis filios hominum.

DE TERTIO PRÆCEPTO.

VT in primo docentur opera interiora mentis, voluntatis & cor-
 dis erga Deum, in secundo professio externa: Ita hic in tertio
 traditur præceptum de Ceremonijs diuinitus institutis, sed harum
 præcipuum finis intelligendus est. Ceremoniæ traditæ sunt propter
 ministerium docendi, & sunt adminicula huius functionis. Ergo præ-
 ceptum de Sabbato præcipue concionatur de ministerio docendi, &
 administrandi ceremonias diuinitus institutas: Sicut textus non di-
 citur de solo cantum, sed nominatim de Sanctificatione. Vult eo die
 sancta opera fieri, id est, proprie dicata Deo, hoc est, doceri popu-
 lum, & ceremonias institutas diuinitus exerceri. Ad eam rem aliquis
 dies sit destinatus. Hæc principalis sententia pertinet ad omnes ho-
 mines, & omnia tempora, quia est lex naturæ. Cæterum de observa-
 tione septimi diei, constat, abrogatis ceremonijs Leuiticis, etiam
 hæc ceremoniam esse mutatam, vt clare dicitur Coloss. 2. Recte igitur
 dicitur, in tertio præcepto duas esse partes, vnam naturalem seu
 naturalem, seu genus, altera pars est ceremonia propria populo Israël,
 seu species de die septimo. De priore dicitur, naturale seu genus esse
 perpetuum, & non posse abrogari, videlicet mandatum de conseruan-
 di ministerio publico, sic, vt aliquo die populus doceatur, & ceremo-
 niæ diuinitus institutæ exercentur: Species vero, quæ nominatim
 de septimo die loquitur, abrogata est.

DISCAMS ergo vere hic præcipi conseruationem publici
 ministerij, & ceremoniarum quas Deus instituit, quod Deus vult con-
 seruari, vt maneat, & propageatur Ecclesia, vt Ephes. 4. dicitur: De-
 dit dominus quidem Apostolos, alios Prophetas, alios pastores, alios
 Doctores, vt ædificetur corpus Christi, vt non fluctuemus nec circum-
 seruemur omni vento doctrinæ, id est, Dedit certum verbum per Pro-
 phetas & Apostolos publice sparsam, additis certis testimonijs, &
 instituit ministeria publica, in quibus sonet hoc verbum, vt habeam
 certam de Deo doctrinam, nec excogitemus ipsi nouas religio-
 nes sicut Ethnicis, aut nouos cultus, &c. Hoc tantum Dei donum ama-